

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-198/2024-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i mr.sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Grada Umaga-Umago, Umag, G. Garibaldi 6, OIB: 84097228497, kojeg zastupa opunomoćenica SNŠ, mag.iur (zamjenica pročelnika Upravnog odjela za komunalni sustav i prostorno planiranje), protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Zagreb, Trg žrtava fašizma 3, OIB: 68011638990, uz sudjelovanje zainteresirane osobe GG, [adresa], OIB: [osobni identifikacijski broj], radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 4. ožujka 2025.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, KLASA: UP/II-008-07/23-01/710, URBROJ: 401-01/06-24-2 od 19. kolovoza 2024.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika, povodom žalbe zainteresirane osobe, poništava se rješenje Grada Umaga-Umago, ovdje tužitelja, KLASA: UP/I-008-01/23-01/531, URBROJ: 2163-9-06/32-23-3 od 8. rujna 2023., u dijelu koji se odnosi na zapisnik Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, KLASA: 342-24/23-08/3, URBROJ: 530-03-1-1-23-6 od 20. srpnja 2023. (dalje u tekstu: Zapisnik) te se zainteresiranoj osobi odobrava pravo na pristup tom Zapisniku (točke 1. i 2. izreke), nalaže se tužitelju da postupi sukladno točki 2. izreke ovog rješenja u roku 8 dana od dana pravomoćnosti istog (točka 3. izreke), dok se u preostalom dijelu žalba zainteresirane osobe odbija kao neosnovana (točka 4. izreke).

1.1. Rješenjem tužitelja djelomično je odbijen zahtjev za pristup informacijama zainteresirane osobe od 24. kolovoza 2023., na način da je, vezano uz točku 1. zahtjeva, zainteresiranoj osobi omogućen pristup zatraženom rješenju, a odbijen pristup Zapisniku pozivom na odredbu članka 15. stavka 2. točke 7. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj 25/13., 85/15. i 69/22. - dalje u tekstu: ZPPI), odbijen je zahtjev pod točkom 2. kojom je zainteresirana osoba tražila tužbu protiv rješenja iz tog postupka, temeljem članka 23. stavka 6. točke 2. u vezi članka 15. stavka 3. točke 1. ZPPI-a, dok je u dijelu zahtjeva pod točkom 3., gdje je zatražena informacija o poduzetim radnjama vezano za raskid koncesije u Alberima, pozivom na članak 18. stavak 5. ZPPI-a, zainteresirana osoba obaviještena da se njezino traženje ne može smatrati zahtjevom za pristup informacijama.

2. Tužitelj je protiv osporenog rješenja podnio tužbu navodeći da isto nije na zakonu osnovano, obzirom u postupku koji je prethodio njegovom donošenju nije postupljeno prema pravilima postupka, činjenično stanje nije pravilno utvrđeno, a niti je pravilno primijenjen zakon. U tužbenim razlozima, ističe kako je djelomično odbijen zahtjev za pristup informacijama u dijelu traženog Zapisnika, pri čemu upire na članak 84. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj 47/09. i 110/21.-dalje u tekstu: ZUP), prema kojem stranke i druge osobe koje dokažu pravni interes imaju pravo obavijestiti se o tijeku postupka i razgledati spis predmeta te o svom trošku umnožiti akte iz spisa, osim zapisnika o vijećanju i glasovanju članova kolegijalnih tijela, nacрта rješenja i drugih akata koji su propisima označeni određenim stupnjem tajnosti ili ako je to protivno interesu stranke ili trećih osoba. Dakle, pod pretpostavkom da bi podnositelj zahtjeva dokazao pravni interes, čak i tada bi mu uvid odnosno dostava zapisnika bila ograničena, te je stoga zahtjev u tom dijelu odbijen sukladno odredbi članka 15. stavka 2. točke 7. ZPPI-a. Tuženik pak svoju odluku, kojom odobrava pristup Zapisniku, obrazlaže time da u konkretnom slučaju nije riječ o zapisniku kako ga propisuje članak 84. ZUP-a, kao i da je rješenje Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, koje je dostavljeno podnositelju zahtjeva, doneseno slijedom utvrđenja iz traženog zapisnika. Zadnji i najapsurdniji argument kojim tuženik opravdava svoj stav je da je iz javno objavljenih informacija vidljivo da su podaci iz rješenja zatraženog u zahtjevu odnosno utvrđenja iz tog postupka nadzora sadržana u brojnim javno dostupnim informacijama u medijima, te u nastavku prilaže primjere na web poveznicama. S tim u svezi, tužitelj upire na broj žalbenih predmeta koji se nalaze na rješavanju kod tuženika, zaključujući kako je iracionalno da tuženik pronađe dovoljno vremena da bi jasno razlučio informacije koje su dostupne u rješenju Ministarstva, odnosno u Zapisniku povodom kojeg je to rješenje doneseno, jer je za takvo utvrđenje potrebno izuzetno mnogo vremena i, koliko god vremena bilo utrošeno, utvrđenje će teško biti u potpunosti točno. Ističe kako informacije dostupne u traženom Zapisniku nisu informacije objavljivane u medijima, stoga je jasno da je tuženik svoju odluku donio na temelju pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Dodaje da je rješenje doneseno povodom dijela Zapisnika, jer sadržaj istih nije istovjetan, kako to tuženik obrazlaže u svojoj odluci. Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže ovom Sudu poništiti osporeno rješenje.

3. Tuženik, u odgovoru na tužbu, smatra tužbene navode neosnovanim te ostaje kod razloga danih u osporenom rješenju. U odnosu na navode tužbe vezane na

povredu pravila postupka i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, ukazuje na općenito tužiteljevo nepoznavanje odredaba ZPPI-a, te upravnosudske prakse, pri čemu ponavlja da su, prema dosadašnjoj praksi tuženika i suda, zapisnici i rješenja iz postupaka inspekcijskog odnosno upravnog nadzora informacije od javnog značaja, a što je stav i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske (primjerice presuda posl.broj UsII-269/17 od 30. studenoga 2017.). Osim toga, iz spisa predmeta je vidljivo upravo suprotno, odnosno da je tužitelj taj koji se nije pridržavao pravila upravnog postupka, s obzirom da u odnosu na zatraženu informaciju nije uzeo u obzir postojanje javnog interesa, što tuženik drži neprihvatljivim jer se radi o jedinici lokalne samouprave koja treba voditi računa o transparentnosti svog rada i postupanja. U odnosu na pozivanje tužitelja na odredbu članka 84. ZUP-a, ponavlja kako zatraženi Zapisnik predstavlja dovršeni akt iz postupka koji je izradilo drugo tijelo javne vlasti, a nije zapisnik o vijećanju niti nacrt neke odluke, na koje bi se mogao odnositi dio odredbe o izuzimanju od uvida u spis. Nadalje, tuženik ističe da je izvršio uvid u sadržaj Zapisnika te je utvrdio da se na isti ne mogu primijeniti ograničenja pristupa informacijama s obzirom da je riječ o informaciji od neupitnog javnog interesa, zbog čega je, uzimajući u obzir odredbu članka 16. stavka 3. ZPPI-a, osporenim rješenjem odobrio pristup informaciji u tom dijelu. Vezano na sadržaj Zapisnika i rješenja Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, tuženik drži bespredmetnim navod tužitelja da se ne radi o identičnim dokumentima, jer je to notorna činjenica, pri čemu je nebitno je li rješenje doneseno povodom dijela ili cjelovitog Zapisnika, s obzirom da je doneseno na temelju tog Zapisnika, a u žalbenom postupku nisu pronađena ograničenja pristupa informacijama u pogledu dokumenta u cjelini. Osim toga, iz predmetnog Zapisnika proizlazi da je upravni nadzor obuhvaćao zakonitost rada i postupanja tužitelja u odnosu na provedbu postupka davanja koncesije na pomorskom dobru u svrhu gospodarskog korištenja - Alberi, Savudrija (Umag), a rješenje koje je dostavljeno podnositelju zahtjeva u konkretnom slučaju odnosi se na navedeni postupak. Tužitelj pak ničim nije argumentirao svoje navode o tome da bi tuženik pogrešno utvrdio da je rješenje kojim je omogućen pristup doneseno slijedom utvrđenja iz predmetnog Zapisnika te nije naveo niti razloge zbog kojih smatra da bi neki dijelovi tog Zapisnika (i koji) trebali biti uskraćeni podnositelju zahtjeva i temeljem kojih razloga. Umjesto toga, tužitelj se potpuno promašeno upustio u razmatranje podataka o rješavanju žalbenih predmeta tuženika i procjenjivanju vremena koje bi se trebalo utrošiti na donošenje odluke u tim postupcima. Iznoseći i druge razloge kojima osporava osnovanost tužbenih navoda, tuženik predlaže ovom Sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

4. Zainteresirana osoba, u odgovoru na tužbu, općenito se osvrće na pitanja postavljana gradonačelniku te na postupke vezane uz koncesiju, nakon čega zaključuje da bi gradska uprava u svom radu trebala biti transparentna u smislu ZPPI-a, koji regulira kako će korisnik dobiti informaciju i da li mu ona može biti iz nekih razloga uskraćena. Nikako ne bi trebalo biti obrnuto, a to je svakodnevna situacija u Gradu Umagu. Upire na netransparentnost gradske uprave, te na činjenicu da se zahtjevi za pravo na pristup informacijama odbijaju pod pogrešnim zakonskim odredbama i tumačenjima. Ističe da, upravo iz razloga neodgovaranja na vijećnička pitanja vezana za spornu poništenu koncesiju na pomorskom dobru, vijećnik poseže za zahtjevom za pristup informacijama, i to kao vijećnik a ne običan građanin. Kada se

pročita rješenje o poništenju koncesije, zajedno sa Zapisnikom kao njegovim integralnim dijelom, i pravnim laicima je jasno da se radi o zlouporabi položaja i ovlasti gradonačelnika, a što dokazuje i cijeli ovaj postupak. Slijedom svega navedenog, zainteresirana osoba predlaže ovom Sudu da pravilno i pravično razmotri sve navedene okolnosti, naloži Gradu Umagu odgovoriti na sva pitanja iz zahtjeva na pristup informacijama kako bi ispunio svoju obvezu kao tijelo javne vlasti te, temeljem ZPPI-a, primijeni prekršajne odredbe i odredi novčanu kaznu odgovornim osobama.

5. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj: 36/24. – dalje: ZUS), odgovori na tužbu tuženika i zainteresirane osobe dostavljeni su tužitelju.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama zahtjeva iz tužbe, sukladno odredbi članka 47. stavka 1. ZUS-a, ovaj Sud nalazi da tuženik pobijanom odlukom nije povrijedio zakon na štetu tužitelja, pri čemu je za svoju odluku naveo argumentirano obrazložene razloge, utemeljene na podacima sveza spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog i postupovnog prava.

8. Naime, razmatrajući sadržaj zahtjeva zainteresirane osobe za pristup informacijama, kao i podatke sveza spisa pribavljene u postupku povodom tog zahtjeva, te odgovore na tužbu tuženika i zainteresirane osobe, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje tužitelj upire u tužbi. To stoga jer je tuženik svoju odluku utemeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđene, nakon čega je, pravilnom primjenom odredbe članka 15. stavka 2. točke 7. u vezi članka 16. stavka 1. i stavka 2. ZPPI-a, a po provedenom testu razmjernosti i javnog interesa u žalbenom postupku (kojeg je tužitelj propustio provesti), osnovano ocijenio da ne postoje ograničenja propisana odredbom članka 84. stavka 1. ZUP-a za pristup Zapisniku Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, zbog čega je ispravno postupio kada je, u tom dijelu, poništio prvostupanjsko rješenje i odobrio pristup toj informaciji.

9. Pritom je tuženik dao jasne i dostatne razloge kojima se rukovodio zaključujući da su u konkretnom slučaju ostvareni zakonom propisani uvjeti da se zainteresiranoj osobi omogući pristup zatraženom Zapisniku, a koje razloge, zbog nepotrebnog ponavljanja, prihvaća i ovaj Sud, jer su utemeljeni na pravilnoj ocjeni dokaza provedenih u postupku te na pravilnom tumačenju relevantnih odredaba materijalnog prava primijenjenog u postupku. Kod toga se napominje da je osnovanost stajališta izraženih u osporenom rješenju ovaj Sud već potvrdio u nizu svojih odluka, na koje osnovano ukazuje i tuženik u osporenom rješenju i odgovoru na tužbu.

10. Na drukčiji zaključak ne upućuju ni tužbeni navodi, kojima tužitelj ustraje na tumačenju da se u konkretnom slučaju radi o zapisniku u smislu članka 84. stavka 1. ZUP-a, jer se citirana zakonska odredba odnosi na zapisnik o vijećanju i glasovanju članova kolegijalnih tijela, a o čemu se, i po ocjeni ovoga Suda, ovdje ne radi, kako je to argumentirano obrazložio i tuženik.

11. Slijedom izloženog, ovaj Sud nalazi da je osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge, obrazložene u smislu članka 98. stavka 5. ZUP-a, radi čega nije našao osnove isto ocijeniti nezakonitim. Ovo osobito imajući u vidu da tužitelj

ispravnost osporenog dijela rješenja pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na koje se osvrće i tuženik, ali ih drukčije tumači, dajući u stvari svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, pri čemu i u tužbi inzistira na tumačenju i primjeni odredaba ZPPI-a na način kako ih je primijenio u prvostupanjskom rješenju, iako je takva primjena pogrešna u odnosu na predmetni Zapisnik.

12. Na kraju, a u odnosu na zahtjeve zainteresirane osobe iz odgovora na tužbu, kojima traži da ovaj Sud naloži Gradu Umagu odgovoriti na sva pitanja iz zahtjeva za pristup informacijama, kao i izricanje novčane kazne, napominje se da je predmet ovog spora postupanje po tužbi tužitelja, te da je zainteresirana osoba također imala mogućnost izjaviti tužbu protiv dijela rješenja kojim je odbijena sa žalbom ako je smatrala da nije zakonito, jer ovaj Sud o takvim zahtjevima nije ovlašten odlučivati u sporu pokrenutom po tužbi tužitelja, dok je izricanje novčanih kazni temeljem odredaba ZPPI-a u nadležnosti tuženika.

13. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 116. stavka 1. ZUS-a, tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu, 4. ožujka 2025.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić, v.r.